

Amikor Júdás kiment, így szólt Jézus: Most dicsőült meg az Emberfia, és az Isten dicsőült meg őbenne;

(Jn 13, 31)

A Hódmezővásárhely - Ótemplomi Református Egyházközség Igéhir-detője 2022. október 9. vasárnap

Apostoli köszöntés:

Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyáktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól, a Szentlélek közösségében! Ámen.

Köszöntés: szeretettel köszöntjük jelenlévő és minket otthonukból követő Kedves Testvéreinket a hódmezővásárhelyi Ótemplomból.

Istentiszteletünk tartalmát honlapunkon is elolvashatják (<http://www.vasarhelyiotemplom.hu/>) és letölthetik.

Kezdőének (a gyülekezet áll): istentiszteletünk kezdetén dicsőítsük Istenünket a **95.** zsoltár **1.** és **4.** versével: *"Jertek, örvendjünk mindnyájan..."*

Fő ének: (a gyülekezet ül): folytassuk Isten dicséretét a **658.** ének **1-5.** versével. Így kezdődik: *„Jézus Krisztus, szép fényes hajnal..."*

Fohász (gyülekezet áll): A mi segítségünk jöjjön az Úrtól, aki Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság, egy örök, igaz Isten. Ámen.

Lekció (gyülekezet áll): halljátok az igét a János evangéliuma 13. fejezetének 18. versétől a 31. verséig terjedő szakaszából:

¹⁸Nem mindnyájatokról szólok: én tudom, kiket választottam ki, de be kell teljesednie az Írásnak: „Aki velem együtt eszik, az támadt ellenem.” ¹⁹Már most megmondom nektek, mielőtt megtörténik, hogy amikor meglesz, higgyétek, hogy én vagyok. ²⁰Bizony, bizony, mondom nektek: aki befogadja azt, akit elküldök, engem fogad be; aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem elküldött.

²¹Miután ezeket elmondta Jézus, megrendült lelkében, és bizonyosságot tett e szavakkal: Bizony, bizony, mondom nektek, közületek egy elárul engem. ²²Zavartan néztek egymásra a tanítványok: vajon kiről beszél? ²³Jézus mellett telepedett asztalhoz egyik tanítványa, akit Jézus sze

retett. ²⁴Intett neki Simon Péter, hogy tudakolja meg, ki az, akiról beszél. ²⁵Az odahajolt Jézushoz, és megkérdezte tőle: Uram, ki az? ²⁶Jézus így felelt: Az, akinek én mártom be a falatot és odaadom. Bemártotta tehát a falatot, és odaadta Júdás Iskáriótesnek, Simon fiának; ²⁷és akkor a falat után belement a Sátán. Jézus pedig így szólt hozzá: Amit tenni akarsz, tedd meg hamar! ²⁸Az ott ülők közül senki sem értette, hogy miért mondja ezt neki. ²⁹Egyesek ugyanis azt gondolták, hogy mivel az erszény Júdásnál volt, azt mondja neki Jézus: Vedd meg, amire szükségünk van az ünnepre, vagy azt, hogy a szegényeknek adjon valamit. ³⁰Miután tehát elfogadta a falatot, azonnal kiment. Már éjszaka volt.

³¹Amikor Júdás kiment, így szólt Jézus: Most dicsőült meg az Emberfia, és az Isten dicsőült meg őbenne.

Prófétai imádság (a gyülekezet áll):

Mindenható Istenünk, mennyei Édesatyánk!

Minden élet a te ajándékod, minden szépség, gazdagság, ami csak teremtett világunkban van, téged hirdet. Köszönjük a Szentírás csodálatos tárházát, amiből, mint kimeríthetetlen forrásból, lelki kincseket kaphatunk életünk gazdagodására.

Köszönjük, hogy együtt örülhetünk e szent nap békéjének, hogy házad csendje áhítattal járja át szívünk mélységeit. Adj olyan ígét, ami nekünk szól személyesen. Adj olyan csendet, amiben beszélhetsz velünk. Adj olyan találkozást veled, melynek nyomán megváltozik, megújul, meggyógyul az életünk. Hallgass meg minket Jézusért. Ámen.

Igehirdetés előtti ének (a gyülekezet ül): készüljünk az igehirdetés meghallgatására a **261. énekkel**. Így kezdődik „*Uram Isten, siess minket megsegíteni...*”

Textus (a gyülekezet áll): halljuk meg Isten szavát, ahogy szól hozzánk a már felolvasott evangélium, János írása szerint a 13. fejezetének 31 – 32. verséből:

³¹Amikor Júdás kiment, így szólt Jézus: Most dicsőült meg az Emberfia, és az Isten dicsőült meg őbenne; ³²ha pedig az Isten dicsőült meg benne, az Isten is megdicsőíti majd őt önmagában, sőt azonnal megdicsőíti őt.

Igehirdetés (a gyülekezet ül):

Kedves Testvéreim!

Milyen tulajdonság is a dicsőség? Kit illet meg? Ki szerezheti meg?

Ezeket a gondolatokat feltehetjük mostanában, amikor nemzeti hőseinkre emlékezünk, egykori tábornokaink hősiességét, bátorságát, egyenes jellemét emlegetjük. Teljes joggal. Mert rászolgáltak erre nemcsak életükkel, hanem halálukkal is. Pedig úgy végezték ki őket, mint az utolsó rablógylkosokat. Úgy temették el őket, mint valami útonálló haramiákat. Ruháik a hóhért illették meg. Mezítelenül földelték el őket a vesztőhely talajába, miután csupaszon közszemlére tették ki őket a rájuk borított bitófáikkal. Micsoda gyalázat! és Micsoda dicsőség!

A nemzeti mementó rögtön párhuzamot vont az ártatlanul elítéltek és Krisztus áldozata között a „magyar Golgota” fogalmában. Sőt, az emlékezet szerint az egyik vértanú, Lázár Vilmos már a bitófa alatt ezt mondta:

„Ki tehet arról, hogy ilyen a magyar sorsa? Krisztus keresztje tövében érett apostollá az apostolok lelke és bitófák tövében kell forradalmárrá érni a magyar lelkeknek.”

Lahner György ugyancsak így szólt:

„Krisztus keresztje és a bitófa oly rokon. És az isteni áldozat mellett oly törpe az én áldozatom.”

Már abban is krisztusi a magyar hősök sorsa, hogy amint Jézus keresztjét is saját tanítványa ácsolta árulásával, a magyar főtiszteket is az osztrák seregben szolgált egykori bajtársaik ítélték halálra. Pedig csak azt tették, amit a lelkiismeretük diktált. A hazájukat védték az idegen túlerővel szemben.

Jézus is tudta, hogy miért érkezett Jeruzsálembe – földi életében utoljára. És isteni bölcsességével azt is átlátta, hogy ennek így kell lennie, valaki az övéi közül elárulja őt.

Ezeket a fejleményeket érzékeli akkor, amikor tanítványainak maga kondítja meg – ha nem is a vészharangot, inkább, a csengettyűt, akár az ünnepre hívogató kisharangot: itt az ideje, hogy elkezdődjék az Emberfia passiója.

Ami ebben különösen figyelemre méltó, az az, hogy honnan érkezik meg Jézus a megdicsőíttetés gondolatához. Kétfelől. Az egyik út a népszerűség híre a Jn 12-ben. András és Fülöp, mint valami közbenjárók hozzák a jó

„népszerűségi mutatókat”: már a görögök is velünk vannak! És látjuk a virágvasárnapi ünnepi zarándoksereg hangulatából is, hogy Jézus személye sokaknak dicsőséges, magasztos. Messiási reményeket táplálnak megjele- nése iránt. Érkezése valósággal átlényegíti a szolid zarándokünnepet egyet- len szünni nem akaró, hangos örömujjongássá.

A másik út viszont a gyalázaté. Jézusnak épp úgy kell elárultatnia, hogy az egyik általa választott ember, a szent vacsorán asztaltársa, kvázi testi-lelki barátja, sőt szellemi családtagja szó cselet és állít fel csapdát – ott, ahol min- dig a legmeghittebb órákat töltötték így, ünneptájt. S aztán, az árulás által megnyitott résen át beözönlik a sok hamis vád a Nagytanács termébe, majd a keresztfa alá: csaló, hitető. Istenkáromló. A saját népe taszítja el magától. Szó szerint lejátszódott vele a János-prolóógus mondata: *„Az övéi közé jött, de az övéi nem fogadták be őt.”*

Dicsőség és gyalázat. Fölemelő ünneplés, és a pokol mélyére taszító, hamis vád és ítélet. „Hozsánna!” és „Feszítsd meg!” Áldás és átok. Úgy kísérik ezek az ellentétes erők az Úr földi pályáját, mint az utat a két szegélye. Mint egy keskeny hágót a szédítő mélység és a magas meredély, a szakadék sötét mélye és a hegyorom vakító fényessége.

Vajon nem ismerős-e nekünk ez a képlet? Dicsérő szavak és elmarasztaló lesajnálás. Hízélgő vélemények és lesújtó, bennfentes pletykák. Ugyanarról az emberről. Rólunk, vagy valaki másról. Melyik az igaz? Melyik marad meg az emberekben?

Jézus az út mindkét szegélyét pontosan látja, az emberi dicsőség és az em- beri gyalázat, a pajzsra emelő népszerűség, és a verembe taszító árulás által szegélyezett ösvényt. Melyikre figyeljen? Melyik lesz valósággá?

Ő úgy oldja föl ezt a feszítő ellentmondást, ezt az örök emberi rejtélyt, hogy halad előre a kettő között. Tudja, hogy ez az ő útja. Nem botlik meg a buk- tató gyalázkodásban, az árulásban, de nem is szédíti meg a dicsfény előre. Látja a fenyegető, kereszt alakú árnyékot: a dicsőség fényét, Az Atya ra- gyogó világosságát ismeri föl ott, a sötétség órájának hegyormán, a Kopo- nya hegyén! Benne így oldódik fel a kettő ellentéte: egyé lesz előtte a ke- reszt gyalázata és a kereszt dicsősége. Ez az ő útja. Így magasztaltatik föl a keresztben, így lesz a szégyen fájából a dicsőség fája. Így lesz a bűnért lesújtó átok a kegyelem áldásává.

Épp ez a magával ragadó a negyedik evangéliumban, hogy amikor azt János megírja, akkorra már ilyen hatalmasra növekszik az egyházban a keresztalál jelentősége, hatása, tisztelete, értelmezése! Letisztult a kereszt misztériuma.

Már híre – hamva sincs a tanítványok egykori döbbséget letargiájának, ami az események sodrában egykor jellemezte viselkedésüket. Jézus személyét ekkorra, az evangélium megírásának idejére már körülöleli a dicsőség koszorúja a tanítványi gyülekezet hitében (is), és egész küldetése ekkorra már átlényegül a dicsőség szent záradokútjává. Egyre egyértelműbbé lesz az, ami magának Jézusnak már akkor egyértelmű volt, amikor mindez megtörtént. Nem valami véres kudarc vár rá Jeruzsálemben, hanem ezzel ér célba az Emberfia küldetése. Egyre tisztábban látja a tanítványi közösség, hogy egy a lényeg az egyházban, és másról ne is nagyon essék szó: csak Jézusról, a keresztre feszítettéről! (1Kor 2,2) A lelkek magasában áll a Krisztus szent keresztje! És ott fénylik a Királyi zászló, amely vezeti az Isten Országának Krisztust követő, záradok népét: Solus Christus!

S amint Széchenyi halála után nagy tisztelője, Arany írja aranybetűs sorait: „Nőttön nő tiszta fénye, amint időben, s térben távozik”, így növekszik Jézus dicsősége a gyülekezet egyház-korába érve, korról-korra előrébb jutva az időben. Egyszer pedig, végül, az egész világ előtt!

Mi, akik átéljük a napjainkat, benne vagyunk a jelenünkben, olykor nem látjuk a fától az erdőt. Csak Isten látja a pillanatot a maga üdvtörténeti, örök távlatába helyezve. Az Ő nézőpontjából nyeri el értelmét a most, ami velünk is történik. Ő látja, hol a helye, értelme, nyeresége (!) mind annak, aminek az átélői vagyunk.

Jézus segítőtje ez a nézőpont. Maga sem rejti véka alá a benne hányódó gondolatokat. Nyugtalan, felkavart a lelke, mert érzékeli az ÓRA fenyegető közelségét. Emberileg teljesen érthető, hogy zavart, hiszen valóságos ember, valóságos emberi testtel, amely órák múlva szenvedni fog, és valóságos emberi lélekkel, pszichével, amelyik kavargó, háborog a baljós, egyértelmű jelek láttán és iszonyodik a szenvedéstől. Nem keresi, de elfogadja, az Atya akarataiban öleli magához. A rá váró dicsőséges koszorú fényében viseli el a homlokát átdöfő, kegyetlen töviskoronát. Jézus pontosan érzékeli a környezetében zajló folyamatokat. Ebben is különbözik a felhők révült, au-

tisztikus vallási csodabogaraktól, akik csak a belső világukkal vannak elfoglalva. Jézus szuper intelligens módon olvassa az eseményeket, és igen érzékenyen reagál az emberi cselekményekre.

Ugyanakkor van ereje hozzá, hogy ekkor is az Atya felülnézetéből lássa az órát, a most-ot, a közelgő fájdalmakat. Ezért, bár legszívesebben eltolná magától a keserű poharat, mégis kezébe veszi azt, és van mersze kimondani felette az utolsó vacsorán: „*ez az én vérem, amely értetek ömlik ki.*” Súlyos szavak ezek – felérnek az áldozati bűnbak fejére olvasott átkokkal!

A napokban emlékeztünk meg nemzetünk mártírjairól. Az ő sorsukban is ott feszül e kétféle megítélés drámai feszültsége.

A császári törvények szerint felségárulók, lázadók ők, akikre a legsúlyosabb büntetés várt. Kötél általi halál. Közülük négynek kegyelemből golyó és lőpor általi végre enyhítették az ítéletet. Mégis, tudjuk, hogy egy egész nemzet hálával nézett fel rájuk, és az utódnemzedékek a mai napig büszkén emlegetjük fel hősieket, a hazáért bemutatott hűségüket és áldozatukat.

Egyikük, gróf Leiningen-Westerburg Károly búcsúlevelében ezt írja feleségének:

„A gyerekek még meg vannak kímélve a fájdalomtól, és ez jó van így, ők a te szavaidból fogják megismerni apjukat, és ki mondhatná meg nekik jobban, mint te, hogy apjuk, bár az emberi törvények elítélték, szívében becsületes ember volt, aki meggyőződéséért halt meg.”

Igen, a földi élettel együtt egy dolog még, ami nagyon fontos lehet nekünk: az emlékezetünk. Mit fognak mondani utánunk, rólunk? Mire emlékeznek majd a gyerekeink, unokáink? Marad-e bennük valami olyan emlék, ami szívmelengető, amelyben egy ujjhegynyire megőrződik bennük bármi kis kedves folt az emlékünkből?

És ilyenkor eszünkbe juthat az, hogy hányszor kerültünk életünk során hamis látszatba, téves megítélés alá? Biztos vagyok benne, hogy ezek meg is maradnak. Elég nehéz megszabadulni az igazságtalanság nyomasztó terhetől! Mélyre égnek a félreismerés, a téves ítélet okozta lelki sebek!

Mi marad belőlünk, ha elmegyünk? Ha belegondolunk, sokan már nem is ismerhettük a dédszüleinket. Pedig csak három generációval jártak előttünk.

Van, aki már a nagyszüleire sem emlékszik, vagy csak az egyikre, mivel korán meghalt a másik. Még nem éltünk, vagy kicsik voltunk akkor. Pedig, köztünk velük csak két nemzedéknyi az idő-árok. Ha pedig valakire már a saját családtagjai se emlékeznek, vagy rosszul emlékeznek, akkor ki őrzi meg arcukat egyáltalán e világon?! Igaz, nagyon igaz az apostol eszméltető felsóhajtása: „*Ha csak ebben az életben reménykedünk, minden embernél nyomorultabbak vagyunk*”. Az új fordítás ezt mondja: „*szánalomra méltóbbak.*”

Őszintén elmondhatjuk Jézussal, és ez egyáltalán nem hitetlenség, még csak nem is kishitűség: nyugtalan a mi lelkünk! Bár a védelmet keressük és reméljük a gyógyszerekben, az orvosi kezeléseinkben, de ki az mégis közülünk, aki elmondhatná, én már száz százalékra be vagyok biztosítva?! Ha pedig nem az eddigi világkór, éhínség vagy háború, akkor lehet valami más, ami előbb-utóbb elvégzi bennünk végzetes munkáját. Valamiben meg kell halnunk. Valamikor meg kell halnunk nekünk is. Ahogy az időnk halad, egyre inkább észre vesszük, hogy van testünk, leginkább a testi gyengeségeinkből, a nyugtalanító jelekből. Álmatlan éjjelek, végig nem gondolt hajnali hánykolódások... Közel van már? Távolság van még? És ha igen, mennyire? Mit kell még előtte kiállnom?

Készen vagyunk-e Isten előtt bármire? Szembe tudunk-e nézni a leküzdhetetlennel? El tudjuk-e hittel fogadni, hogy ami minket ér el, az előbb már járt Isten előtt? Tudjuk-e reményre váltani magunknak és másoknak azt, hogy hiszünk Istenben, és Jézus Krisztust – ahogy mondja a hívő formula – személyes Megváltónknak tartjuk?

Az őszbe hajló hetekben többet gondolunk az elmúlásra. Jézus szenvedés-próféciájába és valóságos szenvedéseinek titkába elmerülve merítkezzünk meg Benne, az erő örök forrásában! Földi napjaink átélését, emberi érzéseinket és gondolatainkat társítsuk mindig Istenével! Mi az, amit ő végzett felőlem? Mi az, ami az Ő dicsőségét szolgálja az én sorsomban, akár az életem hátra lévő részében, akár a halálomban?

És, ha ezeket a nehéz, de üdvös lelki túraútvonalakat bejártuk, akkor elmondhatjuk majd Jézus szavait a kellő pillanatban: *Atyám, eljött az óra. Dicsőítsd meg magadat énbennem! Ámen.*

(Dr. Kádár Péterné beosztott lelképásztor)

Ráfelelő ének (a gyülekezet ül): az igehirdetésre feelve énekeljük a **756. ének 1. és 4. versét!** Így kezdődik: „*Áll a Krisztus szent keresztje elmúlás és rom felett...*”

Papi imádság (a gyülekezet áll):

Úr Jézus Krisztus!

Te akkor mondtad, hogy eljött megdicsőíttetésed ideje, amikor tömegek fordítottak hátat neked s még szűk tanítványi körödből is kilépett Júdás, árulásra készen. Amikor a többiek is megbotránkoztak benned. Rád akkor megkínóztatás és biztos halál várt. Te mégis, ott is tisztán láttad Isten szeretetének a végső diadalát.

Urunk! Arra vágyunk, hogy egész életünkben azok közé tartozhassunk, akik téged dicsőítenek és az Atya dicsőségére élnek. Úgy szeretnénk megérteni szenvedésedet, hogy ne lázongjunk a magunk szenvedései és fájdalmai alatt sem, hanem türelmes, benned végig bízó életünk a te dicsőségedre irányítsa az emberek figyelmét. Nem azt kérjük, hogy kímélj meg minket a megpróbáltatásoktól, hanem hogy meg tudjunk maradni melletted. Vágyunk arra, hogy még a halálunkból is a te dicsőséged ragyogjon föl.

Urunk! Ezekben a napokban különösen is hálával gondolunk azokra, akiknek életpéldája, hazaszeretete és áldozata csillagként ragyog előttünk. Taníts minket is úgy élni, mint akik jól tudják, hogy szavaik és tetteik nyomán megterem valami: áldás vagy átok. Hadd legyünk mindnyájan áldás hordozói!

Imádkozunk Urunk minden szenvedőért, üldözöttért, betegért, a háború megszenvedőiért. Adj, kérünk békességet a mi időnkben a földön! Ámen.

Úri imádság (a gyülekezet áll): Mondjuk el együtt, fennhangon a mi Urunk Jézus Krisztustól tanult imádságunkat, a Miatyánkot!

MI ATYÁNK, AKI A MENNYEKBEN VAGY, SZENTELTESÉK MEG A TE NEVED, JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD, LEGYEN MEG A TE AKARATOD, AMINT A MENNYBEN, ÚGY A FÖLDÖN IS. MINDENNAPI KENYÉRÜNKET ADD MEG NEKÜNK MA, ÉS BOCSÁSD MEG VÉTKEINKET, MIKÉPPEN MI IS MEGBOCSÁTUNK AZ ELLENÜNK VÉTKEZŐKNEK,

ÉS NE VÍGY MINKET KISÉRTÉSBE, DE SZABADÍTS MEG A GONOSZTÓL, MERT TIED AZ ORSZÁG, A HATALOM, ÉS A DICSŐSÉG MIND-ÖRÖKKÉ. ÁMEN.¹

Adakozásra felhívás (gyülekezet áll): ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótéteményét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.²

Hirdetések

1. Anyakönyvi híreink:

a) Keresztelés:

Borbás Benedek	2022.10.09
Kun Bella Vivien	2022.10.09
Kun Bíborka Rebeka	2022.10.09
Fehér Gréta Hanna	2022.10.20

b) Temetés / megemlékezés: Ezen a héten nem volt.

c) Házasságkötés: Nem volt ezen a héten.

d) Születésnap: Szeretettel köszöntjük nyilvántartásunk szerint az elmúlt héten születésnapjukat ünneplőket. Isten éltesse őket! **„Megőrzi ő híveinek életét, kimentí őket a bűnösök kezéből. Fényzőn árad az igazra, és öröm a tiszta szívűekre.”³**

Bánfi Levente János	10.03	Dámics Márk	10.07
Benk Emese Zsuzsanna	10.03	Elek András	10.07
Búz Levente	10.03	Fehér Gergő	10.07

³ Zsolt 97,10-11

Csipakné Nagy Bertilla	10.03	Fekete Imola Nóra	10.07
Dancsik Dániel	10.03	Molnár Sándor Péter	10.07
Kapocsi Adrienn Kitti	10.03	Sillye Andrea Marianna	10.07
Nagy Imre	10.03	Szél Attila Huba	10.07
Nagy Mária	10.03	Zsoldos- Kádár Árpád Hunor	10.07
Tichcsev Tamás Ferenc	10.03	Árva Zoltán	10.08
Ceglédi Sándorné	10.04	Asztalos Andrea	10.08
Hódi Ferenc ifj.	10.04	Csáki Marcell	10.08
Maczelka Fanni Olívia	10.04	Hegedűs Anikó Edit	10.08
Matos Petra	10.04	Nagygyörgy Ádám	10.08
Pup- Lajkó Dzsenifer	10.04	Popov Emanuel Robert	10.08
Tóth Liza Anna	10.04	Tápainé Szabó Anikó	10.08
Törőcsik Kinga	10.04	Lázár László	10.09
Vargáné Lovas Szilvia	10.04	Arany Zselyke	10.09
D. Nagy Éva Dr.	10.05	Csizmadia Ádám	10.09
Forrai- Szalai Henrietta	10.05	Fürcht Henriett	10.09
Kis Luca Indira	10.05	Gábor Attila	10.09
Magony Benjamin Sándor	10.05	Hebők Balázs	10.09
Nagy Panka	10.05	Herczeg Zsófia	10.09
Pólya Imre	10.05	Kispál Marcell Vendel	10.09
Rárósi Luca	10.05	Markó- Martonosi Zovát	10.09
Szénási Ernő Szilárd	10.05	Németh Róbert	10.09
Kapocsi Renáta Vivien	10.06	Szrnka Ákos	10.09
Saja Krisztián	10.06	Tóth Balázs	10.09
Bakonyi Zalán	10.07	Varga- Tóth Bernát Mátyás	10.09
Bodrogi Ildikó	10.07	Varga Viktor	10.09

2. Hírek:

a. **Vállaljuk református hitünket!** A Magyarországi Református Egyház kéri, hogy az **őszi népszámláláskor jelöljük be vallásunkat.** Az októbertől adventig tartó

cenzus első szakaszában, október 1-16. között egy online felületen⁴ lehet kitölteni a kérdőíveket, ezt követően keresik fel a számlálóbiztosok a háztartásokat. **Akinek az online kitöltés nehézséget okoz, a Lelkészi Hivatalban jelentkezve gyülekezeti tagjaink segítenek. Előzetes időpont egyeztetés szükséges.**

b. Örömmel adunk hírt arról, hogy egyházmegyei ifi nap lesz Makón, ahová szeretettel hívjuk és várjuk a 13-23 év közötti korosztályt, lelkipásztorokat és hitoktatókat. **Időpont: 2022. október 22. (szombat) 10:00-16:00 h között. Helyszín: Makó, Juhász Gyula Református Gimnázium, Technikum és Szakképző Iskola (Kálvin u. 2-6.)**

Ebéd: ingyenesen biztosított az egyházmegye által a regisztráltaknak. Jelentkezési határidő: **2022. október 14. (péntek) éjfél**

Jelentkezés: <https://bit.ly/ReRefiszMakó>

c. Új Énekeskönyv érkezett az Ótemplomi Hivatalban ügyfélfogadási időben, illetve vasárnap az istentiszteletek után megvásárolható, **3.300,- Ft/db** áron. A digitális református énekeskönyv és hozzá **hasznos tudnivalók** megtalálható: <https://enekeskonyv.reformatus.hu/digitalis-reformatus-enekeskonyv/>

d. Az istentiszteleteinket a **You-tube** csatornánkon⁵ ÉLŐ-ben követhetik, illetve utólag is megtekinthetik. Hétfégi istentiszteletünk a szokott rend szerint az Üzenet igehirdető lapon elérhető, illetve írásban a **gyülekezet honlapjáról**⁶ letölthető!

e. **Heti Üzenet igehirdető lapunkat újság formájában**, azoknak a gyülekezeti tagoknak címére juttatjuk el, akik ezt igénylik! Elvisszük postaládájába a lapot, ha azt a lelkeszi hivatal telefonszámán (a nevet és a címet jelezve) kéri. Köszönjük az újság terjesztésében nyújtott segítséget!

3. állandó gyülekezeti alkalmaink:

a. Vasárnap **8³⁰ istentisztelet** Tarjánban (Malom utca 15.)

b. Vasárnap **9³⁰ órakor istentiszteletet** tartunk az Ótemplomban (Szőnyi u).

c. **Iskolai istentiszteletek vasárnaponként 11⁰⁰ órától:** minden hónap első vasárnapja Szőnyi alsós/felső, 2. vasárnap Kertvárosi, 3. vasárnap Bethlenes, az utolsó vasárnap Szőnyi alsós/felső alkalom.

d. Hétfő **17⁰⁰** - kivétel hónap első hétfője - **imaóra** a Gyülekezeti termünkben.

e. Hétfő **17⁰⁰** - **minden hónap első hétfőjén - ökumenikus imaóra**, mindig változó helyszínekkel.

⁴ <https://nepszamlalas2022.hu/>

⁵ <https://www.youtube.com/channel/UCfb5dBrfP7sTsfWbWbAZf1Xw>

⁶ <https://www.vasarhelyiotemplom.hu/>

f. Szerdán **14³⁰** - minden páratlan héten - **bibliaóra** a Nyugdíjas Lakóparkban. A bibliaórán szívesen várjuk a környéken lakó idősebb, illetve mozgásukban korlátozott gyülekezeti tagokat.

g. Csütörtökön **17⁰⁰ hétközi istentisztelet** a Gyülekezeti Teremben.

h. Minden hónap utolsó péntek, **15⁰⁰ - presbiteri bibliaóra** a Gyülekezeti teremben.

i. Pénteken **17³⁰ ifjúsági bibliaóra** a Gyülekezeti Teremben.

j. **Férfikör** kéthetente, kedden **18** órától (minden páros héten) a Gyülekezeti Teremben.

k. **Női kör** kéthetente, kedden **17** órától (minden páratlan héten) a Gyülekezeti teremben.

4. Hivatali órák: Lelkészi Hivatal: Zrínyi u. 5. sz. alatt **hétfő, kedd, csütörtök: 9.00 - 16.00; péntek: 9.00 - 14.00; SZERDA SZÜNNAP.** A lelkészi hivatalt telefonon⁷ és e-mailon⁸ is el lehet érni. Akinek kérése van, valamilyen ügyben segítségre szorul, az kérjük, keressen bennünket!

5. Kiadványaink: A kijáratnál kapható **A hódmezővásárhelyi református Ótemplom Soukenik - Orgonája** CD lemez; „Vásárhely kövel van kerítve...” **Hódmezővásárhelyi Helyőrségi Zenekar** CD lemeze; **Szónyi 300** tanulmánykötet; **Reformátusok lapja** és az **Üzenet** igehirdető lapunk. A lépcsőfeljáró alatt **Biblia, Énekeskönyv** vásárolható az iratmisszióknban.

6. Adományaink:

a) Fenntartói járulékok, persely- vagy egyéb adományok befizetése hétköznapon a lelkészi hivatalunkban (Zrínyi u.5) ügyfélfogadási időben, vagy bankszámlára utalással a gyülekezet **11735067-20056821** számú bankszámlájára. **Fenntartói járulék összege 2022-ben:** A Presbitérium javaslata az egyházközség tagjai felé az áldozatvállalás mértékéről a következő:

- a 18 évet betöltött önálló jövedelemmel nem rendelkező gyülekezeti tagok számára évi 5.000,- azaz ötezer forint,
- az önálló keresettel rendelkező gyülekezeti tagok számára évi 15.000,- azaz tízezer forint,
- a nyugdíjasok számára évi 10.000.- azaz tízezer forint.

b) Alapítványunk: Kérjük, támogassa a **Hódmezővásárhely Ótemplom Alapítvány** hitéleti, kulturális, nevelő munkáját. Adószám: 18477807-1-06. Bankszámla szám: 11735067-20057107. **KÖSZÖNJÜK!**

⁷ Ótemplomi lelkészi hivatal: **62/241-817**, Bán Csaba lelképásztor: **30/695-4254**

⁸ hodmezovasarhely-otemplom@reformatus.hu

Záró ének (a gyülekezet ül): istentiszteletünk zárásaként énekeljük a **799.** dicséret **1.** és **4.** versét. Így kezdődik: „*Mindig velem, Uram, mindig velem...*”, ezután pedig nemzeti imádságunkat, a Himnusz!t!

Aldás: Az Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, őrizze meg szíveteket és gondolataitokat az Úr Jézus Krisztusban. Ámen.

Üzenet - A Hódmezővásárhely-Ótemplomi Református Egyházközség hivatalos igehirdető lapja és értesítője.
Számla szám: OTP Bank Rt. 11735067 -20056821. Az igehirdető lap megjelenik minden vasárnap, az értesítő esetenként. Alapította és szerkeszti Bán Csaba lp. **Szerkesztőség:** 6800 Hódmezővásárhely Zrínyi u. 5.
Honlap: www.vasarhelyiotemplom.hu. **E-mail:** hodmezovasarhely-otemplom@reformatus.hu **Tel:** 62/241-817 és 06/30/695-4254, vagy 06/30/688-8197 Saját **YouTube** csatorna: **VásárhelyiÓtemplom**